

(HK)
CVP/WP/HP 6.

VERSLAG VAN DE TWEEDE VERGADERING VAN DE GROEP VAN DESKUNDIGEN
VOOR DE HANDELS- EN TARIFAIRE POLITIEK D.D. 7 SEPTEMBER 1950.

De tweede bijeenkomst van de groep van deskundigen werd gehouden teneinde de rest van de opdracht van deze groep (zie bijlage I bij het verslag van de vergadering d.d. 5 September) te bespreken.

Begonnen werd met nogmaals duidelijk vast te stellen, dat de kwestie van de voorgestelde tweede alinea voor artikel 31 zou worden aangehouden totdat de verschillende andere commissies de artikelen zouden hebben behandeld, waarin deze materie eveneens zou kunnen worden geregeld. Voorlopig is dit punt dus van de baan.

Het volgende te behandelen punt was het punt 2° van de opdracht. Bij het onderdeel a werd geconstateerd, dat het in de eerste plaats de landen zelf zouden moeten zijn, welke zouden moeten bepalen hoe hoog hun tarieven zouden moeten liggen binnen de marge tussen het minimum-tarief van de Benelux en het algemeen maximum voor de vast te stellen tarieven. Na enige aarzeling werd besloten, dat de H.A. op dit punt alleen maar adviezen zou kunnen geven en geen aanbevelingen. Dit leek logisch wanneer men uitgaat van het Franse begrip van het automatisme van de aanpassing aan de laagste tarieven.

De vraag werd gesteld aan de Benelux-landen, of het niet denkbaar was, dat ook zij voor een of meer tariefposten tot de conclusie zouden komen, dat deze zouden moeten worden verhoogd en of zij zich dan niet het recht zouden willen voorbehouden om op dezelfde manier binnen bedoelde marge dergelijke rechten te verhogen zonder dat daarvoor nu een wijziging van de conventie nodig zou zijn.

De Benelux-delegaties stelden in de eerste plaats, dat zij de mogelijkheid van verhoging van hun tarieven niet konden zien. Zij gaven echter toe, dat het een andere zaak zou zijn, indien zij autonoom tot verhoging van een bepaald recht zouden overgaan dan indien een groep de Benelux zou vragen zijn minimum-tarief te verhogen. Het laatste zou alleen kunnen gebeuren door wijziging van de conventie. Het zou echter denkbaar zijn, dat het

Min Fin BB V 1262 Plan Schaarman
AA-Min EZ BEB, 562

eerste autonoom zou gebeuren op dezelfde wijze als andere landen hun tarieven binnen de marge zouden mogen vaststellen.

Bij punt b werd vastgesteld, dat wijziging van de rechten, vastgelegd in de conventie, alleen zou kunnen gebeuren door wijziging van de conventie zelf. Men achtte het daarom gewenst, dat de desbetreffende commissie een bepaling zou redigeren voor de wijze, waarop de conventie zou kunnen worden herzien, b.v. in de Raad van Ministers. De Benelux-delegaties hadden hiertegen geen bezwaar, mits wijziging van het Benelux-tarief niet anders mogelijk zou zijn dan met goedkeuring van de Benelux-landen.

Bij het punt 3° van het eerste hoofdstuk van de opdracht bracht de Nederlandse delegatie de wens naar voren, dat binnen 5 jaar de tarieven van de leden van de pool gelijk zouden zijn. Dit ging kennelijk de andere landen te ver. Als compromis werd toen gesteld, dat na een proefperiode van een jaar zou moeten worden vastgelegd in welk tempo de gelijkmaking dan verder zou verlopen. Dit compromis werd door de Fransen, Italianen en Duitsers gretig aanvaard, waarbij de Fransen dan nog stelden, dat de positie van jaar tot jaar zou kunnen worden herzien. De Nederlandse delegatie toonde zich weinig enthousiast over deze laatste toevoeging, doch kon daartegen moeilijk bezwaar maken.

Hierna kwam aan de beurt de kwestie van de kwantitatieve restricties tegen derde landen. De Belgen stelden, dat op dit punt zou moeten gelden het principe van licentiëring onder contrôle van de H.A. De Nederlandse delegatie vroeg wat hier onder "contrôle" zou moeten worden verstaan. Het antwoord daarop was niet zeer duidelijk. Overeenstemming bestond, dat de O.E.E.C.-landen zouden moeten genieten van een vrij régime, doch de positie der overige landen, die men terecht in één groep samenvatte, gaf aanleiding tot veel discussie. Gesteld werd, dat de H.A. moeilijk de betalingsbalans en de handelspolitieke situatie van de leden zou kunnen beoordelen. Ook zou de H.A. moeilijk critiek en aanbevelingen kunnen geven op het punt van de individuele licentiëring. Aan de andere kant was de meerderheid van de vergadering er wel voor, dat de H.A. hierop een zekere invloed zou hebben. Het compromis, waartoe men kwam, is neergelegd in een tekst, voorgesteld door de Nederlandse delegatie, welke als bijlage hierbij gaat.

De tekst komt hierop neer, dat de H.A. alleen aanmerking kan maken en aanbevelingen kan doen voor de licentiëringspolitiek en dat zij in geen geval aanbevelingen kan doen op het punt van de weigering van licenties uit hoofde van moeilijkheden met de betalingsbalans.

De Nederlandse en Belgische delegaties hebben zich voorbehouden deze tekst aan hun voorzitters voor te leggen. Hij lijkt overigens aanvaardbaar, mits daarin duidelijk wordt neergelegd, dat de aanbevelingen van de H.A. alleen de strekking mogen hebben de doelstellingen van de gemeenschap te bevorderen (d.w.z. zo vrij mogelijke handel) en dat de H.A. voor het doen van aanbevelingen op dit punt de "concoures" van de Raad van Ministers nodig heeft. Het eerste punt is trouwens reeds in de vergadering besproken en daarover bestaat overeenstemming.

Bij het tweede punt van het tweede hoofdstuk van de opdracht concludeerde men, dat de H.A. inderdaad in staat zal moeten zijn de contingenteringpolitiek te controleren en dat zij daarvoor dus opgave zal moeten ontvangen van de verleende vergunningen. Aanbevelingen met het oog op de coördinatie zou de H.A. dan wederom kunnen doen, doch ook ditmaal slechts in samenwerking met de Raad van Ministers ("examen préalable du Conseil des Ministres").

Het laatste punt van de opdracht betrof de verhouding tot Engeland. Terecht werd gesteld, dat dit een fundamenteel punt was, dat eigenlijk buiten de competentie van de groep van deskundigen lag. De Nederlandse delegatie wees er op, dat het enige punt, dat hier ter sprake zou kunnen komen, de vraag was of in de teksten vrije behandeling van de O.E.E.C.-landen uitdrukkelijk zou moeten worden neergelegd, omdat men de tekst in het vage zou moeten laten, er van uitgaande, dat de H.A. de nodige aanbevelingen zou kunnen doen wanneer men het met de Engelsen eens was over de Britse houding in de "Verdragsluitende Partijen".

Tenslotte ontwierpen de Fransen een tekst, welke er op neerkwam, dat de politiek ten aanzien van de kwantitatieve restricties tegenover de O.E.E.C.-landen niet definitief zou moeten worden vastgelegd dan na afloop van de besprekingen, welke met sommige van deze landen zouden moeten worden gevoerd. In dit ver-

band is het het vermelden waard, dat in de discussies behalve Engeland ook Zweden ter sprake kwam als land, waarmede zou moeten worden overlegd en dat tevens bleek, dat van werkelijk overleg van de Franse met de Engelse regering nog niet kon worden gesproken. Men had zich tot nog toe beperkt tot de zuivere informatie van de Engelsen.

In de volgende vergadering op Woensdag 13 September a.s., des namiddags om 15.30 uur, zullen de eerste resultaten van het onderzoek naar de hoogte van de vast te stellen tarieven worden behandeld.

Parijs, 8 September 1950.

Bijlage bij CVP/WP/HP 6.

En ce qui concerne les autres pays, les pays membres de la Communauté suivront une politique de contingentement aussi libérale que possible en tenant compte de la situation de leur balance de paiement ou de leur politique commerciale générale.

Dans le cas où la Haute Autorité désapprouverait la politique d'importation pratiquée, elle pourra émettre des avis ou des recommandations. Toutefois ces recommandations ne viseront pas le refus de licence si ce refus est fondé sur des raisons de balance de paiements.

(8/9/1950)